

מ"ת 49361/07/16 - מדינת ישראל נגד עבדאללה זיאדה

בית משפט השלום בקריית גת

04 אוגוסט 2016

מ"ת 49361-07-16 מדינת ישראל נ' זיאדה

בפני השופטת דינה כהן

1. מדינת ישראל

מבקשת

נגד

עבדאללה זיאדה

משיב

החלטה

1. נימוקי החלטתי בהמשך לדיון מהיום לפיה הורתי על מעצר המשיב עד תום ההליכים:

בפני בקשה למעצר המשיב, יליד 1984, עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו, שהוגשה במסגרת כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התחזות כאדם אחר במטרה להונות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שימוש במסמך מזויף במטרה לקבל דבר ותקיפה סתם.

על פי כתב האישום, שהוגש כנגד המשיב ואחר, ביום 26/7/2016 סמוך לשעה 08:50 נכנס המשיב יחד עם האחר לישראל שלא כדין בכך ששהו בעיר אשדוד בבית החולים "אסותא" שנמצא בשלבי בניה, מבלי שהחזיקו בידם באישור כניסה או שהיה כדין.

עוד על פי כתב האישום, במועד ובמעמד האמורים לעיל, תקף המשיב את מר פבל שטיינפאייר המשמש מאבטח במקום (להלן: "המתלונן") בכך שהכה בו בגבו. מיד ובסמוך, החלו המשיב והאחר בבריחה מהמתלונן בעוד הוא דולק בעקבותיהם.

נטען כי במועד ובמעמד האמורים לעיל הציג המשיב לשוטרים צילום של תעודת זהות הנושאת את שמו של סיאד אנס והאחר הציג לשוטרים צילום של תעודת זהות הנושאת את שמו של מנסור אנס וזאת בכוונה להונות.

מבקשת המעצר עולה כי למשיב הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק (ריבוי עבירות), התחזות כאדם אחר במטרה להונות (ריבוי עבירות), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (ריבוי עבירות) ותלוי ועומד

כנגדו מאסר מותנה בן חודשיים.

2. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירת הכניסה לישראל שלא כדין אך טען כי אין ראיות לכאורה ליתר העבירות שכן בתיק החקירה אין חוות דעת המאשרת שמדובר במסמך מזויף.

לאור זאת, טען הסניגור כנגד עילת המעצר. על פי הטענה ניתן לאיין את עילת המעצר של החשש להימלטות מן הדין בחלופת מעצר בפיקוח רעיית המשיב שהינה תושבת ישראל.

יצוין כי אף האחר ביקש להשתחרר לחלופת מעצר בבית רעיית המשיב.

3. עיון בתיק החקירה מעלה כי לדברי המשיב, בחור בשם מוראד הנפיק עבורו תעודת זהות ובה פרטיו של מנסור אנס ותמונתו של המשיב. בהמשך, טען המשיב כי כלל לא ראה את התעודה הזאת. לדברי המשיב "מי שעשה (במקור- שעה- ד"כ) לי את התעודה זה מוראד הוא היה לו את כל הניירות שלי, הוא רק ביקש ממני שאני יביא לו תמונה שלי, אבל אני לא ראיתי שיש לי תעודת הזאת, אני לא ראיתי אותה בכלל".

בהמשך, אישר המשיב שראה שעל הכרטיס רשום השם "אנס מנסור", ושמוראד הנחה אותו שאם שואלים אותו ישיב ששמו הוא אנס מנסור.

(הודעת המשיב מיום 26/7/2016 בשעה 15:59).

לעניין דחיפת המתלונן, הכחיש המשיב את דחיפת המתלונן וטען שכל שעשה היה לברוח מהמקום.

4. הנני סבורה שדי בהודעת המשיב כדי להקים תשתית ראייתית לכאורית לעבירת השימוש במסמך מזויף.

5. בנסיבות אלה, הקושי בשחרור המשיב אינו נעוץ בחשש להימלטות מן הדין הטבוע בעבירת הכניסה לישראל שלא כדין או במתן אמון בערבה המוצעת או בעתירת ההגנה שהערבה תשמש מפקחת למשיב ולאחר יחדיו. קיים קושי במתן אמון במשיב שעה שקיימות ראיות לכאורה לעבירות נלוות בנסיבותיהן..

קיימים שיקולים שונים רלוונטיים שעה שבימ"ש נדרש להכריע האם לשחרר משיב לחלופת מעצר באזור. אחד השיקולים הנו האם מיוחסות למשיב עבירות נלוות. אמנם נטען כי אין עסקין במשיב שביקש את כניסתו לישראל בכדי לבצע עבירות אולם במכלול השיקולים בנסיבות שבפני, הקושי באפשרות שחרורו אינו נעוץ אך בחשש להימלטות מן הדין הטבוע בעבירת הכניסה לישראל אלא שקיים קושי במתן אמון במשיב שעה שקיימות ראיות לכאורה לכך שביצע עבירות נלוות.

זאת ועוד התרשמתי כי ערבות הערבה המוצעת ששמעתי בדיון אינה נקיה מחששות שמא לא יעלה בידה לעמוד בהצהרותיה נוכח התרשמות מתלונה בבן זוגה המשיב .

במסגרת שיקולי הבאתי בחשבון את ההלכה בענין בש"פ 6781/13 מוחמד **קונדוס נ. מד"י**.

לאור כל האמור, הנני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ככל שההליך העיקרי לא יסתיים תוך פרק זמן סביר- ניתן יהיה לעתור בעיון חוזר.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ו, 04 אוגוסט 2016.